

(สำเนา)

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา

ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) และ (๑๒) มาตรา ๒๕ (๓) และมาตรา ๗๘ แห่ง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบมาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยบูรพา ในการประชุม
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยจรรยาบรรณและการ
ดำเนินการทางจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติอันดีงามเพื่อรักษาไว้ซึ่ง
ศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียงเกียรติคุณ เกียรติฐานะของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย อันจะส่งผลให้เป็น
ที่เลื่อมใสศรัทธาและยกย่องของบุคคลทั่วไป

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา
๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัด
มหาวิทยาลัยบูรพา และให้หมายความรวมถึงลูกจ้างของส่วนราชการที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยบูรพา

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการผู้มีตำแหน่งทางวิชาการซึ่งทำหน้าที่สอนและ
หรือวิจัย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตทุกระดับการศึกษาทั้งภาคปกติ และภาคพิเศษ และให้
หมายความรวมถึงนักเรียนโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” และผู้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรหรือ
โครงการต่างๆ ในมหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวดที่ ๑

การกำหนดจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเอง และวิชาชีพ

ข้อ ๕ ข้าราชการพึงยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๖ ข้าราชการพึงยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยยึดมั่นในค่านิยมองค์การ ปณิธาน ปรัชญา และพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ

ข้อ ๙ ข้าราชการพึงมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงผลประโยชน์โดยรวมของมหาวิทยาลัยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพึงอุทิศตนในการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ตรงต่อเวลา และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่องานของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๑ ข้าราชการต้องไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น มาเป็นของตนเองโดยมิชอบ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๑๒ กรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ข้าราชการจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่กำหนดไว้ด้วย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และส่วนงาน

ข้อ ๑๓ ข้าราชการพึงยึดมั่นต่อแนวทางการปฏิบัติงาน ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ความเป็นธรรมในสังคม ความสุจริต ความเสมอภาค ปราศจากอคติและการร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้อง ดีงาม

ข้อ ๑๔ ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือขัดแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งของตน และต้องยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว แยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ โดยไม่ใช้เวลา บุคลากร และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ อีกทั้งมีความขยันหมั่นเพียรโดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๖ ข้าราชการพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลือง เยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๑๗ ข้าราชการพึงรักษาชื่อเสียง เกียรติภูมิและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย โดยไม่กระทำการใดๆ อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ ข้าราชการต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากชื่อ หรือทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ผู้อื่น หรือหมู่คณะโดยมิชอบ

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๙ ข้าราชการพึงให้เกียรติผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน รวมทั้งช่วยเหลือเกื้อกูลในทางที่ถูกต้อง ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจระหว่างผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ละเว้นการใช้กิริยาวาจาที่ไม่สุภาพ สร้างความขัดแย้ง และไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อื่นโดยมิชอบ

ข้อ ๒๐ ข้าราชการต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่เห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะเป็นที่เสียหายแก่มหาวิทยาลัย หรือเป็นการไม่รักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันโดยให้เหตุผลเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ข้อ ๒๑ ข้าราชการพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ยึดหลักความเสมอภาค ปราศจากอคติ และปราศจากการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๒๒ ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือใน ส่วนงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๒๓ ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีมนุษยสัมพันธ์ อันดี และถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งทางกายและทางวาจา ต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนิสิต ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๒๔ ข้าราชการพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๒๕ ข้าราชการพึงให้บริการแก่นิสิต ผู้รับบริการ และประชาชนผู้มาติดต่ออย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรวดเร็ว มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กริยาวาจาที่สุภาพ และไม่เลือกปฏิบัติ หากเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนที่จะปฏิบัติ ต้องชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ไปติดต่อส่วนงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

ข้อ ๒๖ ข้าราชการพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กันโดยเสนาหาและโดยธรรมจรรยาจากนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้ว และทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์ดังกล่าวมีมูลค่าเกินปกติวิสัย ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ข้อ ๒๗ ข้าราชการพึงละเว้นการเปิดเผยความลับของนิสิต หรือผู้รับบริการที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิตหรือผู้รับบริการนั้น

ข้อ ๒๘ ข้าราชการพึงให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๒๙ ข้าราชการพึงปฏิบัติตนต่อนิสิต ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ละเว้นการล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิตหรือผู้รับบริการซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน โดยจะเป็นความยินยอมหรือไม่ก็ตาม รวมถึงการแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อนิสิตหรือผู้รับบริการ ทั้งทางกายและทางวาจาโดยเด็ดขาด

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของอาจารย์และผู้ทำงานวิจัย

ข้อ ๓๐ อาจารย์พึงปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ และพึงปฏิบัติเพิ่มเติมตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ ๓๑ อาจารย์พึงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตและบุคคลทั่วไป ทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน โดยมีแนวทางปฏิบัติดังนี้

(๑) เป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับจารีตประเพณี วัฒนธรรมของสังคมและกรอบแห่งศีลธรรม

(๒) ประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างแก่นิสิตในการอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมไทย และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น

(๓) เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต ทั้งทางด้านความคิด วาจา บุคลิกภาพและความประพฤติที่เหมาะสม เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกายที่เหมาะสมกับกาลเทศะ การแสดงความคิดเห็นที่เป็นเหตุเป็นผล การให้เกียรติผู้อื่น

(๔) รักและศรัทธาในวิชาชีพอาจารย์

(๕) ดำรงรักษาเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีการเป็นอาจารย์ และปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปในสังคม

ข้อ ๓๒ อาจารย์พึงมีจรรยาบรรณต่อการสอนนิสิตดังต่อไปนี้

(๑) รักและเมตตา นิสิต โดยเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้อภัย ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในการศึกษาแก่นิสิตโดยเท่าเทียมกัน ทั้งทางด้านวิชาการและด้านอื่นๆที่จำเป็น

(๒) รับผิดชอบในการอบรม สั่งสอนนิสิต ให้ความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามอย่างเต็มความสามารถ และด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ไม่ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนิสิต

(๔) ไม่เปิดเผยความลับของนิสิต ที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่นิสิต

(๕) ไม่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากนิสิต ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่บังคับให้นิสิตกระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตน

(๖) พัฒนาตนทางด้านวิชาการและวิธีการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ แสวงหาความรู้ทางวิชาการ และเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่มีประโยชน์ต่อสังคม

(๗) ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเกื้อกูลชุมชนและสังคมในทางสร้างสรรค์

(๘) เปิดโอกาสให้นิสิตเข้าพบ ติดต่อสื่อสาร หรือขอคำปรึกษาได้ตามสมควรโดยแจ้งประกาศให้ทราบ

(๙) พัฒนาความรู้ทางวิชาการให้แก่นิสิต ด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังความรู้หรือเลือกปฏิบัติต่อนิสิต

(๑๐) แจ้งให้นิสิตทราบแนวทางการสอน การวัดผล และกำหนดตำราหรือเอกสารประกอบการสอนในปริมาณและระดับที่เหมาะสมกับเนื้อหาการสอน

(๑๑) สอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หากมีการงดการสอน พึงจัดสอนชดเชย

ข้อ ๓๓ อาจารย์หรือผู้ทำงานวิจัยพึงมีจรรยาบรรณต่อการทำวิจัยดังต่อไปนี้

(๑) มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในการวิจัยและการจัดการเกี่ยวกับงานวิจัย

(๒) ดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อส่วนงานที่ตนสังกัด

- (๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาที่ทำกรวิจัย
- (๔) มีความรับผิดชอบต่องานที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (๕) เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- (๖) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติ ในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- (๗) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- (๘) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น และไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น

มาเป็นของตน

- (๙) ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่นแม้เพียงส่วนใดส่วนหนึ่งมาเป็นของตน โดยมีขอบ
- (๑๐) คำนึงถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมทุกระดับ

ส่วนที่ ๖

การกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๔ การกระทำต่อไปนี้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัย

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการหรือผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตน โดยมีขอบ
- (๒) การเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนิสิต ผู้รับบริการ หรือประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด โดยมีขอบ
- (๓) การล่วงละเมิดทางเพศ หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนิสิต ซึ่งมีไข้คู่สมรสของตน
- (๔) การแก้ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนิสิตโดยมิชอบ
- (๕) การเปิดเผยโดยมิชอบซึ่งความลับของนิสิต หรือผู้รับบริการ ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากความไว้วางใจ อันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่นิสิต หรือผู้รับบริการ
- (๖) การสอนหรืออบรมนิสิต เพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๗) การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้ส่งลงโทษในชั้นความผิดสูงสุด

การกระทำความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

หมวดที่ ๒
การส่งเสริมจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๕ ให้อธิการบดี มีหน้าที่ส่งเสริมจรรยาบรรณแก่ข้าราชการและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมจรรยาบรรณต่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณเป็นประจำทุกปี

ให้อธิการบดีส่งเสริมและสนับสนุนสภาพนักงานเพื่อให้สามารถดำเนินงานด้านจรรยาบรรณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๓๖ ผู้บังคับบัญชาพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และมีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ที่บังคับบัญชาประพฤติตนอยู่ในกรอบของจรรยาบรรณ

หมวดที่ ๓
การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	เป็นประธานกรรมการ
(๒) กรรมการสภาวิชาการ จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๓) ประธานสภาพนักงาน	เป็นกรรมการ
(๔) ผู้แทนสภาพนักงานสายอาจารย์ จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๕) ผู้แทนสภาพนักงานสายสนับสนุน จำนวน ๑ คน	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรของมหาวิทยาลัย	
หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย	เป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นอธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้
ให้อธิการบดีเป็นผู้ออกประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ก็ได้

ข้อ ๓๘ การได้มาซึ่งกรรมการตามข้อ ๓๗

- (๑) ประธานกรรมการตามข้อ ๓๗ (๑) ให้สภามหาวิทยาลัยบูรพาคัดเลือกจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๒) กรรมการตามข้อ ๓๗ (๒) ให้สภาวิชาการคัดเลือกจากกรรมการสภาวิชาการ
- (๓) กรรมการตามข้อ ๓๗ (๔) และ (๕) ให้สภาพนักงานคัดเลือกจากกรรมการสภาพนักงาน
- (๔) กรรมการตามข้อ ๓๗ (๖) ให้เป็นอำนาจของอธิการบดี

ข้อ ๓๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีเหตุดังนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการตามข้อ ๓๗
- (๔) ถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๐ กรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ และยังไม่เหลือระยะเวลาอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการแทน ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้คณะกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและวินิจฉัยกรณีกล่าวหาข้าราชการกระทำความผิดจรรยาบรรณ
- (๒) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามความจำเป็นและเหมาะสม
- (๓) รายงานผลการดำเนินการทางจรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำทุกปี
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๔๒ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิร่วมประชุม และให้ถือว่าคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ประกอบด้วยคณะกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

ข้อ ๔๓ การลงมติของที่ประชุมของคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการออกเสียงอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๔ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือประชุมไว้เป็นหลักฐาน หากมีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

ส่วนที่ ๒

กระบวนการพิจารณาการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๕ ข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณหรือความปรักถู่ต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณว่าประพฤติผิดทางจรรยาบรรณ ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งโดยพลันเรียกว่า คณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

คณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจำนวนอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ประธานกรรมการตาม (๑) อาจแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหารไม่ต่ำกว่า หรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหา หรืออาจแต่งตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า หรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหาก็ได้

คณะกรรมการต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย ร่วมเป็นกรรมการด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่สอบสวนและรวบรวมข้อเท็จจริงในเรื่องที่ถูกกล่าวหา รวมทั้งวินิจฉัยว่ามีการกระทำความผิดจรรยาบรรณตามที่กล่าวหาหรือไม่ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นความผิดวินัยหรือไม่

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ อย่างน้อยต้องแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประเภทเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาพร้อมเป็นกรรมการด้วย อย่างน้อยหนึ่งคน

ให้ผู้บังคับบัญชารายงานเรื่องร้องเรียนการกระทำที่ฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ต่อมหาวิทยาลัย ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบเรื่องร้องเรียน ตามแบบ จบ. ๐๑ ที่แนบท้ายข้อบังคับฉบับนี้

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีความเห็นในขั้นต้นแล้วว่าข้อกล่าวหาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณเป็นความผิดวินัยด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการในมหาวิทยาลัยบูรพาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๗ ในการสอบสวนและพิจารณา ให้คณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา

ในการพิจารณาดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ แจ้งข้อเท็จจริงแก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างเพียงพอพร้อมทั้งให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้คัดค้านคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ดังกล่าวได้

การคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณ และการพิจารณาเรื่องคัดค้านให้นำหลักเกณฑ์เรื่องการคัดค้านกรรมการสอบสวนวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการในมหาวิทยาลัยบูรพาตามที่ สภามหาวิทยาลัยกำหนด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนการกระทำความผิดจรรยาบรรณพิจารณาว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณในข้อบังคับนี้เป็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงหรือไม่ โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความตั้งใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ ระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติและความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา โดยให้พิจารณาจากแนวทางดังกล่าวเป็นรายๆไป

ข้อ ๔๙ การสอบสวนให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับแต่งตั้ง หากกรณีมีความจำเป็น อาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อผู้แต่งตั้งได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และเมื่อดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วให้พิจารณาเสนอรายงานความเห็นต่อผู้แต่งตั้ง และให้ผู้แต่งตั้งพิจารณาเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ เพื่อวินิจฉัยต่อไป

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาและวินิจฉัยการกระทำความผิดจรรยาบรรณ ได้วินิจฉัยและมีมติว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณข้อใดและเห็นสมควรให้ต้องดำเนินการอย่างไรแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการให้เป็นไปตามมตินั้น

หมวดที่ ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๕๐ การลงโทษข้าราชการกรณีการกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

หากการกระทำผิดจรรยาบรรณไม่เป็นความผิดวินัยหรือไม่ผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๑ ข้าราชการผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณ และพฤติการณ์ของการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวไม่เป็นการกระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นควรตักเตือน ให้ทำเป็นหนังสือ ตามแบบ จบ ๐๒ ที่แนบท้ายข้อบังคับนี้ โดยแจ้งให้ผู้กระทำความผิดจรรยาบรรณทราบด้วยว่า การกระทำใดที่เป็นความผิดจรรยาบรรณ และให้เก็บรวบรวมคำสั่งหรือบันทึกการตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๒) กรณีสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาทำเป็นหนังสือ โดยระบุว่าการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณและสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

(๓) กรณีการทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือ แสดงว่าผู้กระทำความผิดจรรยาบรรณผิดในกรณีใด ตามข้อใด รายละเอียดตามแบบ จบ ๐๓ ที่แนบท้ายข้อบังคับนี้ และให้ผู้บังคับบัญชาเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

เมื่อได้ดำเนินการทางจรรยาบรรณตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

ข้อ ๕๒ ข้าราชการผู้ใดถูกสั่งให้ดำเนินการทางจรรยาบรรณข้อใดแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๕๓ ในการสั่งให้ดำเนินการทางจรรยาบรรณ ให้ทำเป็นหนังสือ โดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบ

กรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ดำเนินการทางจรรยาบรรณใดไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่ได้รับทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางจรรยาบรรณ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามระเบียบที่คณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประกาศกำหนด

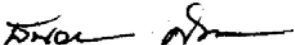
ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล

(ศาสตราจารย์เกษม สุวรรณกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาถูกต้อง

(นางชนวรรณ ศักดากัมปนาท)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

แบบรายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนจรรยาบรรณ

...(ชื่อส่วนงาน)...

วันที่.....เดือน.....พ.ศ....

เรื่อง รายงานการกระทำที่มีการฝ่าฝืนจรรยาบรรณ

เรียน อธิการบดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำร้องเรียนของ.....ลงวันที่.....

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... (ชื่อส่วนงาน)...ได้รับเรื่องร้องเรียนการกระทำที่มีการฝ่าฝืน
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ผู้ร้องเรียน	ชื่อ-นามสกุล.....อายุ.....ปี เลขที่บัตรประชาชน..... ที่อยู่..... โทรศัพท์.....
๒. ผู้ถูกร้องเรียน	ชื่อ-นามสกุล.....อายุ.....ปี เลขที่บัตรประชาชน..... สังกัดส่วนงาน..... (ข้าราชการ/อื่นๆ...(ระบุ)) ที่อยู่.....
๓. ข้อเท็จจริงตามข้อร้องเรียนโดยสรุป

๔. ประเด็นการกระทำที่มีการฝ่าฝืนข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔	(ยกข้อกฎหมายตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ ว่าเป็นการกระทำตามคำร้องเรียนเป็นการฝ่าฝืนข้อใด เรื่องอะไร)
๕. ผู้รับผิดชอบดำเนินการ	(ชื่อ-นามสกุล/ตำแหน่ง/สังกัด/โทรศัพท์/โทรสาร/อีเมลล์/ข้อมูลอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อประสานงาน)
๖. ข้อเท็จจริงอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)	(เช่น การดำเนินการของหน่วยงาน/การฟ้องคดี/พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ตำแหน่ง.....

หนังสือรับการตักเตือน

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภท
 ตำแหน่ง..... สังกัด มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ประพฤติผิด
 จรรยาบรรณของข้าราชการในมหาวิทยาลัย ตามข้อ ของ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วย
 จรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัด
 มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณ กล่าวคือ

.....

ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่า เป็นกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณไม่ร้ายแรง และเป็นการประพฤติผิด
 จรรยาบรรณครั้งแรก สมควรได้รับการตักเตือน ซึ่งข้าพเจ้าได้รับคำตักเตือนจาก.....
 ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ในพฤติการณ์ที่ได้กระทำดังกล่าวข้างต้นแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกต่อการประพฤติผิด
 จรรยาบรรณดังกล่าว และจะระมัดระวังไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณเช่นนี้อีก และจะรักษาจรรยาบรรณ
 คร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหนังสือตักเตือนที่ให้ไว้นี้ ขอให้ผู้บังคับบัญชา
 ดำเนินการทางจรรยาบรรณ หรือวินัย แก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ) ผู้รับการตักเตือน

(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้บังคับบัญชา

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

หนังสือทันทัน

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประเภท

..... ตำแหน่ง สังกัด

มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณของข้าราชการในมหาวิทยาลัย ตามข้อ ของ
 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยจรรยาบรรณและการดำเนินการทางจรรยาบรรณของข้าราชการ
 พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีกรณีประพฤติผิด
 จรรยาบรรณ กล่าวคือ

.....

จึงขอทำทันทันไว้ต่อ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ว่าข้าพเจ้าจะ
 ไม่กระทำความผิดเช่นนี้อีก และจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยเคร่งครัด หาก
 ข้าพเจ้ากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนทันทันที่ให้ไว้นี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัย และยินยอมให้
 ผู้บังคับบัญชาลงโทษแก่ข้าพเจ้าตามควรแก่กรณี

(ลงชื่อ)ผู้ทำทันทัน

(.....)

(ลงชื่อ)ผู้บังคับบัญชา

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)

(ลงชื่อ) พยาน

(.....)